

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej spoločnosťou F., so sídlom v B., IČO: X., v mene ktorej koná doc. JUDr. B., PhD., advokát a konateľ, proti povinnému **M.**, bývajúcemu v L., **o vymoženie 509,86 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 2 Er 87/2005, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. januára 2014 sp. zn. 19 CoE 174/2013, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov uznesením z 19. apríla 2012, č.k. 2 Er 87/2005-17 exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“) vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju [§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“)]. Návrh oprávnenej na zmenu súdneho exekútora zamietol. Vstup vedľajšieho účastníka na strane povinného neprípustil. Zároveň rozhodol, že o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie samostatným uznesením. V odôvodnení

uviedol, že notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul, lebo súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinného ako spotrebiteľa Mgr. T. na základe plnomocenstva obsiahnutého v zmluve o úvere, ktorú posúdil ako spotrebiteľskú. Súd splnomocnenie pre advokáta Mgr. T. považoval za neplatné z dôvodu, že malo byť dlžníkom udelené v čase, keď žiadny dlh ešte neexistoval, išlo o rozpor záujmov povinného a splnomocneného zástupcu a úkon nebol urobený v súlade s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, povinný nemal možnosť voľby výberu zástupcu, pretože zo zmluvy o úvere je zrejmé, že bola použitá už predtlač. Dospel k záveru, že notárska zápisnica bola spísaná na základe neplatnej a neúčinnnej plnej moci. Pretože súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, považoval návrh na zmenu súdneho exekútora za bezpredmetný a zamietol ho. O neprípustení vedľajšieho účastníka na strane povinného rozhodol z dôvodu, že toto je v exekučnom konaní vylúčené. Rozhodol tak podľa § 93 O.s.p. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Prešove uznesením z 28. januára 2014 sp. zn. 19 CoE 174/2013, napadnuté uznesenie (okrem výroku o zamietnutí návrhu na zmenu súdneho exekútora) potvrdil a návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a dodal, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Súd prvého stupňa v danom prípade správne skúmal, či notárska zápisnica je vykonateľný exekučný titul, a dospel aj k správne záveru. Návrh na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) zamietol s odôvodnením, že je neopodstatnený.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu vo výroku, v ktorom odvolací súd zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania, napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie vo výroku, v ktorom odvolací súd potvrdil prvostupňové uznesenie o zastavení exekúcie, napadla dovolaním, v ktorom uviedla, že: 1. súdy rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že na strane povinného vystupoval vedľajší účastník, 3. súdy konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 4. nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), 5. súdy oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 6. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie

vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 7. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 164/2013, 3 CoE 30/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, vo vzťahu k prerušeniu dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Dovolacím dôvodom podľa § 237 písm. b/ O.s.p. spočívajúcom v nedostatku spôsobilosti vedľajšieho účastníka byť účastníkom exekučného konania, sa dovolací súd nezaoberal, nakoľko v konaní vedľajší účastník nevystupoval, resp. súdy účasť vedľajšieho účastníka na strane povinného nepripustili.

V súvislosti s namietanou vadou podľa ustanovenia § 237 písm. e/ O.s.p. dovolací súd dopĺňa, že námietka oprávnenej nie je dôvodná. Ustanovenie § 237 písm. e/ O.s.p. dopadá iba na prípady, kedy súd prejednal a meritórne rozhodol vec, hoci nebola splnená jedna

z procesných podmienok konania – nebol podaný (žiadny) návrh na začatie konania vo veci, ktorá nemôže začať bez návrhu; v danom prípade ale bol podaný návrh na vykonanie exekúcie.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. novembra 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová